

Amts Ade Balsfreds (Monrad). — Der var ogsaa en meget mærkelig Modsatning (det vil jeg bede lagt Mærke til, hvad de Raader angaaer, hvorpaa denne Sag er bleven behandlet i dette Thing), der var en bestemt Modstrid, ikke alene mellem de 2de høitagede Medlemmer, hvoraf den ene er Premierminister og den Anden, den fornemste Geistlige her i Rigsdagen, ikke alene mellem dem, men mellem den Sidstes egne Udtalelser. Den høitærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Balsfreds (Monrad) sagde: Lad os tage Sagen alvorligt, lad os ikke gaae løst hen over den, det vilde ikke være sømmeligt, om vi saa løst behandlede den, men næsten i det samme Landedræt udtalte han sig med stor Anerkjendelse om den Alvor, om den Kjærlighed til Kirken, om det virkelig bevægede Sind, hvorved mange Medlemmer havde talt i denne Sag. Er det at gaae løst henover en Sag, naar man udtaler sig med Alvor om den, og naar man drøfter den saaledes, som denne Sag er bleven drøftet af forffjellige Mænd her i Salen? Den høitærede Minister sagde ogsaa meget rigtigt, at Foredraget af disse ærede Rigsdagsmænd, hvortil jeg stiger, havde gjort det klart, hvorledes Stemningen var, hvorledes Sagen stod her i Thinget; vi behøve altsaa ikke for den Sags Skyld at gaae i Udvalg, og han svarede til, at Stemningen denne Gang havde vilst sig langt tydeligere end ved andre Discussioner. Det viser altsaa, at den høitærede Minister meente, at vi her ikke vare gaaede løst henover Sagen, men at den tværtimod var drøftet med Indterlighed og Alvor. Den høitærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Balsfreds (Monrad) sagde til os: Lad os see at faae noget Brugbart udaf Forslaget, lad os see at faae Noget udaf det; jeg svarer dertil, ja, det gjøre vi ogsaa, idet vi erklære, at det er vor Overbeviisning, at vi ikke kunne bruge det. Dersom der kommer noget Brugbart, dersom de ærede Forslagsstillere selv ville komme med Noget, som man kan bruge, saa vil det i Thinget vistnok møde den største Imødekommen, men Sagen er den, at vi aldeles ikke kunne bruge det nærværende Forslag. Det er derfor, vi forkaste det, thi det strider saa aldeles imod vor Opfattelse af,

hvorledes denne Sag bør ordnes, at, hvormed man end kunde ønske at bidrage til dens Ordning, vil man aldrig give sit Mende til et saadant eller et lignende Forslag, som efter vor Overbeviisning ikke kan danne en Basis for Forhandlingerne (En Stemme: Kom saa med noget Bedre!) Det tilkommer ikke mig, paa ingen Maade, det vilde være et besynderligt Forhold, naar et Forslag faaer Modstandere, der efter Gyne paavise, at de umulig kunne gaae ind derpaa, da at sige til dem: „Blis os, hvorledes det skal være.“ Nei, det er dem, som ere komne med Forslaget, hvem det tilkommer at gjøre det godt, at gjøre det bedre; man kan ikke oversføre denne Forpligtelse paa os (En Stemme: Jo netop!) Aldeles ikke, idetmindste ikke paa dette Stadium i Discussionen. Det er blevet udtalt fra mange Sider, og sidst med stor Styrke af den ærede Minister, at Tiden ikke var kommen, og den høitærede Rigsdagsmand greb dette Udtryk og sagde: Ja, det kjende vi fra gamle Tider, saadan sagde man i Frederik den Sjettes og Christian den Ottendes Dage; da hed det sig, at det ikke var betimeligt at komme med en fri Forsatning. Ja, det er et sandt Ord, og det gjorde man med den soleklareste Ret, og jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Balsfreds (Monrad), at havde man ikke dengang sagt, at det ikke var betimeligt; havde man givet os Glasvalg med Udelukkelse af den store Fleerhed af Folket, da havde vi ikke siddet her i Salen, da havde vi aldrig havt Danmarks Riges Grundlov, og da havde aldrig Danmark gaaet den Krisis igjennem, som det gif igjennem, see derfor var det rigtigt. Det Samme er Tilfældet her. Netop fordi det ikke er betimeligt, skulle vi opsætte det. Den høitærede Rigsdagsmand lagde os gjentagne Gange paastinde: Vil Folkethinget ikke give sin Skjærv til denne Sags Behandling? Men jeg siger: Folkethinget giver sin Skjærv til denne Sags Behandling, naar det flaaer dette Forslag ihjel; thi da have vi sagt høit og tydeligt for hele Kongeriget Danmark: Forslag af den Art ville vi ikke have, kom med andre, kom med Noget, som mere stemmer med Folketirkens Stilling i Staten, med Menighedens Stilling i Folketirken, med den